

§ 2. 1. Przyznanie pierwszeństwa w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 1, następuje z zachowaniem warunków określonych w § 15 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie ochrony wynalazków i wzorów użytkowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 179) oraz w § 1 ust. 2 załącznika do tego zarządzenia.

2. Przyznanie pierwszeństwa w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 2, następuje z zachowaniem warunków określonych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w przypadkach wystawienia wynalazku i wzoru na wystawie publicznej w Polsce lub za granicą albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze

wystawionym na takiej wystawie (Dz. U. Nr 23, poz. 133, z 1972 r. Nr 54, poz. 351 i z 1985 r. Nr 33, poz. 147).

3. Przyznanie pierwszeństwa w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 3, następuje z zachowaniem warunków określonych w § 12 i 13 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 września 1992 r. w sprawie ochrony znaków towarowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 217 i z 1997 r. Nr 23, poz. 221).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej:
W. Kotarba

752

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 października 1997 r.

w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru zdobniczego oraz prawa z rejestracji znaku towarowego, w razie wystawienia wynalazku lub wzoru na imprezach organizowanych przez INTERSERVIS Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi w roku 1998 albo w razie zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na tych imprezach w roku 1998.

Na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 82 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. z 1993 r. Nr 26, poz. 117 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770), art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 5, poz. 17, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1993 r. Nr 10, poz. 46, z 1994 r. Nr 74, poz. 331 i z 1997 r. Nr 88, poz. 554), w związku z § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie ochrony wzorów zdobniczych (Dz. U. Nr 8, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wystawienie wynalazku lub wzoru użytkowego:

1) w Łodzi w Polsce:

- a) na imprezie pod nazwą Targi Budownictwa INTERBUD, odbywającej się w okresie od dnia 26 lutego do dnia 1 marca 1998 r.,
- b) na imprezie pod nazwą Krajowe Targi Nieruchomości NIERUCHOMOŚCI, odbywającej się w okresie od dnia 26 lutego do dnia 1 marca 1998 r.,
- c) na imprezie pod nazwą Salon Motoryzacyjny AUTOEXPO, odbywającej się w okresie od dnia 19 marca do dnia 22 marca 1998 r.,
- d) na imprezie pod nazwą Wystawa Sprzętu Ogrodniczego DZIAŁKA MOJE HOBBY, odbywającej się w okresie od dnia 3 kwietnia do dnia 5 kwietnia 1998 r.,
- e) na imprezie pod nazwą Targi Drogownictwa, Transportu i Bezpieczeństwa Ruchu AUTOSTRADA, odbywającej się w okresie od dnia 3 czerwca do dnia 5 czerwca 1998 r.,

f) na imprezie pod nazwą Targi Sprzętu Komputerowego i Oprogramowania INFOBIT, odbywającej się w okresie od dnia 22 października do dnia 25 października 1998 r.,

g) na imprezie pod nazwą Targi Sprzętu Rehabilitacyjnego oraz Sprzętu dla Osób Niepełnosprawnych REHABILITACJA, odbywającej się w okresie od dnia 18 listopada do dnia 20 listopada 1998 r.,

h) na imprezie pod nazwą Targi Książki i Czasopism, odbywającej się w okresie od dnia 26 listopada do dnia 28 listopada 1998 r.,

i) na imprezie pod nazwą Targi Psychotroniki i Zdrowego Stylu Życia, odbywającej się w okresie od dnia 26 listopada do dnia 28 listopada 1998 r.,

j) na imprezie pod nazwą Targi Obuwia i Skóry, odbywającej się w okresie od dnia 10 grudnia do dnia 12 grudnia 1998 r.,

2) w Warszawie w Polsce — na imprezie pod nazwą Targi Fonograficzne DIGITON, odbywającej się w okresie od dnia 24 września do dnia 26 września 1998 r.,

daje prawo do uzyskania w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, zwanym dalej „Urzędem Patentowym”, patentu na wynalazek lub prawa ochronnego na wzór użytkowy z pierwszeństwem według daty ich wystawienia na tych imprezach w wymienionych wyżej okresach.

2. Wystawienie wzoru zdobniczego na imprezach określonych w ust. 1 daje prawo do uzyskania w Urzędzie

dzie Patentowym rejestracji wzoru zdobniczego z pierwszeństwem według daty jego wystawienia.

3. Zamieszczenie znaku towarowego na towarze wystawionym na imprezach określonych w ust. 1 daje prawo do uzyskania rejestracji znaku towarowego z pierwszeństwem według daty wystawienia towaru.

§ 2. 1. Przyznanie pierwszeństwa w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 1, następuje z zachowaniem warunków określonych w § 15 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie ochrony wynalazków i wzorów użytkowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 179) oraz w § 1 ust. 2 załącznika do tego zarządzenia.

2. Przyznanie pierwszeństwa w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 2, następuje z zachowaniem warunków określonych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestra-

cji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w przypadkach wystawienia wynalazku i wzoru na wystawie publicznej w Polsce lub za granicą albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na takiej wystawie (Dz. U. Nr 23, poz. 133, z 1972 r. Nr 54, poz. 351 i z 1985 r. Nr 33, poz. 147).

3. Przyznanie pierwszeństwa w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 3, następuje z zachowaniem warunków określonych w § 12 i 13 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 września 1992 r. w sprawie ochrony znaków towarowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 217 i z 1997 r. Nr 23, poz. 221).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej:
W. Kotarba

753

ZARZĄDZENIE SZEFA URZĘDU OCHRONY PAŃSTWA

z dnia 14 października 1997 r.

w sprawie wysokości i warunków przyznawania funkcjonariuszom Urzędu Ochrony Państwa należności za podróże służbowe i przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości albo delegowania do czasowego pełnienia służby na terenie kraju.

Na podstawie art. 100 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163, Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 70, poz. 443 i Nr 88, poz. 554) zarządza się, co następuje:

§ 1. Polecenie wyjazdu służbowego w celu wykonywania czynności służbowych poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę, zwaną dalej „stałym miejscem służby”, w terminie i miejscu na terenie kraju wydaje:

- 1) kierownik jednostki organizacyjnej, szef delegatury, komendant ośrodka szkolenia Urzędu Ochrony Państwa lub upoważniony przez niego funkcjonariusz, zwani dalej „kierownikami” — podległym funkcjonariuszom,
- 2) Szef Urzędu Ochrony Państwa — zastępcom Szefa Urzędu Ochrony Państwa i kierownikom.

§ 2. 1. Z tytułu wyjazdu służbowego, o którym mowa w § 1, zwanego dalej „podróżą służbową”, funkcjonariuszowi przysługują diety oraz zwrot kosztów:

- 1) przejazdów na trasie od stałego miejsca służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem, obejmujący cenę biletu określonego

środku transportu wraz z opłatami dodatkowymi i uwzględniający przysługującą funkcjonariuszowi ulgę, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga na dany środek transportu przysuguje,

- 2) noclegów bądź ryczałt za nocleg,
- 3) dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu,
- 4) innych udokumentowanych wydatków, koniecznych w podróży służbowej.

2. Funkcjonariusz wykonujący czynności operacyjno-rozpoznawcze lub dochodzeniowo-śledcze może nie korzystać z ulgi, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Dla funkcjonariusza zamieszkałego poza stałym miejscem służby kierownik może uznać — dla celów rozliczenia kosztów podróży służbowej — miejscowość zamieszkania jako stałe miejsce służby, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz wykonuje stale lub głównie czynności służbowe poza stałym miejscem służby albo
- 2) spowoduje to zmniejszenie kosztów podróży służbowej.

§ 3. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.